

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780–1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

Til Fru Datorinnan Almqvist.

2. 26 Sept. 1791.

Min lilla ömja och älskvärda Svärmor.

Huru jag är icke min gämma, at kunna tolka de glada och lyckliga känslor vid genomläsandet af min söta Svärmors' vackra och vänskapsfulla Brev, där hvarje rad var så rådande af ömhet och godhet för mig — Ack! aldrig kan jag nog tacka, nog visa min erkänsla derföre —

De ömja Suckar och Vålsignelser, som härflöta ifrån min så högt vördade och älskade Svärmor Hjerta, kunna vijt ej annat än af en så god och välgjörande Söfyn blifva uppfyllda, och huru lycklig blir jag icke då! Ack! måtte samma välgjörande Söfyn göra mig nog värdig så mycket lycka! Hvarföre kan jag ej hafva till min lilla söta Svärmors fötter, taga den Hand och Kysa, som med så mycket Godhet senfört mig till! Mina Ögon, uppfyllda af Tacksamhets-Tårar, skulle då säga hvad jag här omöjligt förmår beskriva.

Til min vördade Herr Svärfar beder jag om min djupa Vördnad och Respekt, samt tusende ömja Klätningar til mina så af hjertat älskade Syskon.

Min söta Mor tackar oändeligen för den Gracieusa häning, hvarmed hon blifvit hedrad, och beder hon sig ständigt få vara innesluten i min söta Svärmons' äranka och Vänskap.

Nu får jag be tusen gånger om förlåtelse för et så fästligt illa skrifvet brev — men efter jag såsom sjuk fören gämma, tackas min lilla bästa Svärmor förlåta det. Jag lever med all barnlig vördnad och undergifvenhet

Min söta Svärmor

lydigaste och ödmjukaste lilla Svärdotter

Britte Louise Gjensell.

P. S. Jag har riktigt uträttat min söta Svärmons' Commission, och gifvit min lilla Charles lit Brev.

Denna Brev = Depesche afgafs d. 27 Sept. 1791. G.

Je vais peindre traits pour traits
 La Bergère que j'adore.
 Elle est simple, sans apprêts,
 Et fraîche comme l'Aurore.

Qui pourroit la peindre mieux,
 Cette Bergère chérie !
 Je puise dans ses beaux yeux
 Et le bonheur & la vie.

Le lis, qui couvre son sein,
 Peint la candeur de son ame,
 Et la rose de son teint
 Est la pudeur qui s'enflamme.

Sur son front brille des vives
 La sérénité touchante,
 Et du plaisir, dans ses yeux,
 La grace est plus séduisante.

Quand sa bouche veut s'ouvrir,
 La douceur de son haleine
 Est le souffle de Zéphyr,
 Quand il parfume la plaine.

Je voulois cacher son nom
 Sous le voile du mystère ;
 L'Amour a nommé. Mais son :
 Le Dieu ne sauroit se taire.

Par Mr. D. . . .